

Ἡ λεβεντιά του πού καίει, ὦ ! ἄς μὲ πλημμυρίσει
κι ἀπὸ τὴ σάρκα μου ἄς στάξει φωτιά !
Ὡς πὺν νὰ κυλίσουμε ἀντάμα
σὲ μιὰν ἀπόκοσμη ἀνθρακιά, ὦ κόσμε !

Κόσμε τῶν λάμπων, κόσμε τῶν γλυκῶν ρόγγων,
ὦ νύχτα τοῦ πόθου, κόσμε τοῦ βάσανου.
Ἡ γῆ σ' ἀποζητάει ἥλιε, ἥλιε ἀρσενικέ !
Ὡ καλέ μου, ἀγαπημένε μου, ἄντρα μου.

ΜΕΤΑΦ. Π. Τ.

PIERRE LOUYS

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

Ἔχει ἡ Ἀιθίδα, ἡ χορεύτρια τῆς Λυδίας, ἑφτά πέπλους ὀλόγουρά της.
Ξετυλίγει τὸν κίτρινο πέπλο καὶ ξεπλέκονται τὰ μαῦρα μαλλιά της,
Ὁ ρόδιος πέπλος ἀπὸ τὸ στόμα της γλυστρά,
Καθὼς πέφτει ὁ κάτασπρος πέπλος δείχνει τὰ ὀλόγουμα μπράτσα της,
Λευτερώνει τὰ μικρούτσικα στήθια της
ἀπ' τὸν κόκκινο πέπλο πὺν ξεκομπιάζει.
Τὸν πράσινο πέπλο κατεβάζει ἀπ' τὰ ὀλοστρόγγυλα πόδια της,
Τραβάει τὸ γαλάζιο πέπλο ἀπὸ τὶς πλάτες της καὶ μὲ τὸν τελευταῖο
διάφανο πέπλο τὴν ἦβη της πατᾶ.
Οἱ νέοι τὴν θερμοπαρακαλοῦνε πίσω ρίχνει τὸ κεφάλι.
Μόνο στὸν ἦχο τῆς φλογέρας τὸν ξεσκίζει λιγάκι, ἔπειτα ὀλότελα καὶ
μὲ τοῦ χοροῦ τὰ κουνήματα, μαζεύει τ' ἄνθια τοῦ κόρμιου της.
Καὶ τραγουδάει : «Ποῦ εἶναι τὰ ρόδα μου ; ποῦ εἶναι οἱ βιολέττες
οἱ μυρωδάτες μόν ! ποῦ εἶναι τὰ μπουκέτα μου ἀπὸ μαϊντανό !
—Νά, τὰ ρόδα μου, νά, σᾶς τὰ δίνω. Νά, κ' οἱ βιολέττες μου, τὶς θέτε ;
Νά, οἱ σγουρωτοὶ ὠραῖοι μαϊντανοὶ μου !»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΗ, CHANSONS DE BILITIS
ΜΕΤΑΦ. Β. Κ. Π.